

Seppo Mattinen

BYRUM · MENNESKERUM · HIMMELRUM

Malerier og stoleobjekter

17. maj – 15. august 2014 (juli lukket).

Fernisering lørdag 17. maj kl. 14-17

Der er ikke noget som helst naivt over Seppo Mattinens billeder: At han ikke holder sig til perspektivreglerne, er ikke ensbetydende med at det han vil fortælle, er en simpel historie.

For selvom man betages af den skønhed og livsglæde, de kyskende par under pinjerne udtrykker, kan også melankolien og ensomheden være nærværende. De tidligere værker er tydeligt mere mørke – både i farve og fortælling. I de ofte humoristiske, varme og okkertonede malerier fra Italien, kan det sørgmodige være subtilt til stede, som et tomt blik eller en øde gade. Huse kan ligne ensomme personer, med udtryksløse, mørke vinduesøjnehuler.

Der er ikke et iboende vigtighedshierarki mellem objekter, steder, huse og mennesker hos Mattinen. Alt kan besjæles og potentielt set optræde som aktører. Det der er vigtigst i fortællingen er ofte gengivet stort, mens det mindre vigtige er småt. Netop derfor er han nødt til at sætte perspektivreglerne ud af spillet, således at han med sit betydningsbaserede perspektiv kan angive, hvad der er vigtigst i den situation han skildrer: Han kan komprimere hele narrative forløb i et enkelt billede, således at en hel handling med flere faser udfolder sig på ét og samme lærred.

Når man stifter bekendtskab med Mattinens motiver, føler man med hvilken omsorg og nænsomhed han behandler dem. Han iklæder sine mennesker tynde lag tøj, som han maler ét efter ét, og hvert et sandkorn får sin skygge.

Motiverne er hentet fra det der omgiver ham, og det han har oplevet, sådan som han genkalder sig det. Det er som om motiverne kommer til ham og ikke omvendt: Han er ikke hæmmet af hverdagen og blikkets rutine, men lægger mærke til steder og stemninger, de mennesker der færdes der hvor han også selv har sin daglige gang. Men hvis han skal bruge en bestemt frisure, tager han ud i verden og leder aktivt efter den. Så tager han sporvognen til endestationen og studerer de romerske damer, diskret og uden skitseblok. Så pludselig finder han det rigtige hår - dér! Han husker frisuren, og så går han hjem og maler.

Han lader ikke nogen mulighed for at observere gå til spilde. For eksempel havde han sidste år et par sygedage, hvor han lå derhjemme og så hvordan skyformationerne ændrede sig. Derfor er der mange sky- og himmelstudier med på de malerier, vi viser på udstillingen.

”På en hylde i gangen står en række stole i dukkehusformat, som han har bygget af propper, tandstikkere og bølgepap, og de ligner tredimensionelle rekvisitter fra hans billedverden”.

Sådan skriver Jens Christian Grøndahl i bogen *Sihaya ti amo*, som også har bemærket Mattinens finurlige sideproduktion. Små stumper træ – biproduktet af de rammer, Mattinen selv laver - er sammen med aviser, agern, brugte tandstikker og teposer, blevet til stoleobjekter. Disse kan også ses på udstillingen.

Venlig hilsen

Clausens Kunsthandel

Seppo Mattinen er født i 1930 i Helsinki. Han er uddannet ved Kunstakademiet i København, og har gennem årene haft talrige udstillinger i ind- og udland. Seppo Mattinen er repræsenteret på museer og samlinger i Skandinavien, samt England og USA. Han har udsmykninger rundt om i landet bl.a. gavlmaleriet på Nørrebro og en altertavle i Fladstrand kirke, Frederikshavn. Lige nu arbejder han på en udsmykning til våbenhuset i Hersted Øster kirke. Han er medlem af kunstnersammenslutningen Grønningen. I 1982 modtog han Eckersberg medaljen. Siden 1985 har han boet i Rom.